

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค

การรักษาความลับของทางราชการ

ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการในสำนวนการสืบสวน โดยในวันเกิดเหตุผู้อุทธรณ์ ได้นำสำเนาเอกสารข้อมูลการกระทำความผิด ละเมิดเครื่องหมายการค้าของร้านค้า ก. อันเป็นความลับของทางราชการ และทางคดีติดตัวไป และได้วางเอกสารไว้ที่ร้านของนาง ส จากนั้นผู้อุทธรณ์ ได้ออกไปทำธุระส่วนตัวโดยไม่ได้นำเอกสารติดตัวไปด้วย จนเป็นเหตุให้นาง ส. ใช้โทรศัพท์มือถือบันทึกภาพเอกสารดังกล่าวแล้วนำไปใช้เรียกเก็บเงินจาก เจ้าของร้าน ก. เพื่อแลกกับการไม่ต้องถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมาย ทำให้เจ้าของร้านค้า ก. ยื่นหนังสือร้องเรียนกรณีดังกล่าว อธิบดีจึงมีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ และได้มี คำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 83 (4) ประกอบ มาตรา 85 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. โดยอ้างว่า การที่ผู้อุทธรณ์นำสำเนาเอกสารข้อมูลการกระทำความผิดละเมิด เครื่องหมายการค้าของร้านค้าติดตัวไปด้วย เนื่องจากเคยมีกรณีการลักทรัพย์สินค้าของทางราชการที่เก็บไว้ใช้ในรถยนต์จนถูกดำเนินการทางวินัย และที่สำนักงาน ก็ไม่มีที่เก็บเอกสาร

คำวินิจฉัย ก.พ.ค

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำโดยไม่รอบคอบ ขาดความระมัดระวังในการเก็บรักษาข้อมูลการสืบสวน ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญของทางราชการ การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้นางส. นำข้อมูลอันเป็นความลับของทางราชการไปเรียกเงินเจ้าของร้านค้าแห่งนั้น และไม่มีเหตุจำเป็นใดที่ผู้อุทธรณ์จะต้องนำเอกสารเกี่ยวกับการสืบสวนเพื่อจับกุมติดตัวไปตลอดเวลา ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์นำเอกสารไปแล้วหากผู้อุทธรณ์จะเข้าห้องน้ำก็สามารถ นำกระเป๋ามีเอกสารนั้นติดตัวไปด้วย เพราะเป็นเอกสารเพียง 5 - 6 แผ่นเท่านั้น ไม่ถึงหรือฝากไว้ที่นางส. แม้จะเป็นผู้รู้จักกับผู้อุทธรณ์ก็ตาม หากผู้อุทธรณ์นำเอกสารสำคัญ อันเป็นความลับของทางราชการติดตัวไปด้วยย่อมไม่เปิดโอกาสให้นางส. แอบบันทึกภาพได้ และเมื่อพิจารณาถึงตำแหน่งและอำนาจหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์มิได้ใช้ ความระมัดระวัง ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ของผู้มีอำนาจหน้าที่สืบสวน เกี่ยวกับคดีพิเศษ และผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหน้าที่พิเศษ อันได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี ตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมต้องมีความรับผิดชอบสูงมากกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญโดยทั่วไป อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ก.พ.ค. จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์